

principielt Modstander af, at der ydes Eengangstillæg, og finder det sagligt uforvarligt, at der ikke er givet ordentlig Tid til Færdigbehandling af Loven, naar den alligevel først skal træde i Kraft 1. April 1948. Mindretallet ønsker ogsaa at henvende Opmærksomheden paa, at man finder det uforvarligt at belaste Kommunerne — efter at Budgetterne er fastlagt efter den nugældende Lov om Folkeforsikring — med yderligere Udgifter, som man ikke har kunnet forudse ved Budgetlægningen.

Mindretallet henviser videre til, at de Omraader, der berøres i Loven, og de Retningslinier, der er anslaaet under Ledelsen af Udvalgsarbejdet, ikke er i Overensstemmelse med Retningslinierne i Statsministerens Aabningstale, hvor Forbedringen af Alders- og Invalidere Lovgivning blev lovet paa Grundlag af en *forsikringsmæssig* Overbygning. Disse Retningslinier er ikke fulgt, hvilket Mindretallet meget maa beklage.

Et *Mindretal inden for førnævnte Mindretal* (Hans Thyge Jacobsen og Karl Olsen) ønsker herudover særlig at udtale sin Beklagelse over, at der under Udvalgsarbejdet ikke har været Tid til at give Det konservative Folkepartis Krav med Hensyn til Spørgsmaalet om en almindelig Folkepensionering nogen som helst Realitetsbehandling. Man maa fastholde det Hovedsynspunkt, at bortset fra nogle Forbedringer i den gældende Lov, som maa anses for naturlige og rigtige, er det uforvarligt at øge de overmaade store Udgifter til den vederlagsfri Alderdomsforsørgelse. Det konservative Folkeparti anser det for bydende nødvendigt, at Spørgsmaalet om den principielle Form for Alderdomsforsørgelsen ufortøvet undergives en udtømmende Kommissionsundersøgelse med Henblik paa en Omlægning i forsikringsmæssig Retning.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring med senere Ændringer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 425 af 18. Juli 1946.

Til § 1.

Nye Ændringsforslag til Lovens § 1.

Af et *Mindretal* (Ragnhild Andersen):

1) Foran Ændringsforslaget til Lovens § 39 indsættes:

„Til § 1.

I Stk. 2 ændres i 2det Pkt. „65 Aar“ til: „60 Aar“, og 3die Pkt. affattes saaledes:

„Til Personer over 60 Aar, der ikke oppebærer Invalidere, ydes Renten uden Undersøgelse af, hvor meget Erhvervsevnen er nedsat; denne Rente benævnes Aldersrente.“

I Stk. 3, 1ste Pkt., 5te—6te Linie, ændres Ordene „undtagelsesvis . . . . . fyldte 60. Aar“ til: „undtagelsesvis tillægge en enlig Kvinde eller kvindelig Forsørger Aldersrente allerede fra det 55. Aar.“

Nyt Ændringsforslag til Lovens § 38.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

2) Foran Ændringsforslaget til Lovens § 39 indsættes:

„Til § 38.

Som nyt Stk. 2 indføjes:

„For en forsikret, som i Henhold til Stk. 1 har faaet tilkendt Invalidere, kan Renten ikke bortfalde, selv om paa-gældende ved *personligt* Arbejde opnaar en Indtægt, der er større end $\frac{1}{3}$ af — men dog med Tillæg af Renten ikke overstiger — det Beløb, som legemligt og aandeligt sunde Personer med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at fortjene ved Arbejde.“